

Anonimizált változat

Fordítás

C-221/19 - 1

C-221/19. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2019. március 11.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Sąd Okręgowy w Gdańsku (Lengyelország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. február 15.

Büntetőeljárás alá vont személy:

AV

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

1. A bíróság az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke alapján előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:
  - a) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió más tagállamaiban hozott ítéleteknek egy új büntetőeljárásban való figyelembevételéről szóló, 2008. július 24-i 2008/675/IB tanácsi kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdését, amely szerint *a más tagállamokban hozott korábbi büntetőítéleteknek az (1) bekezdésben előírtak szerinti figyelembevétele nem járhat a korábbi büntetőítéleteknek vagy a végrehajtásukkal kapcsolatos határozatoknak az új eljárást folytató tagállam általi megváltoztatásával, visszavonásával vagy felülvizsgálatával*, hogy e rendelkezés szerinti változtatásnak minősül nemcsak az Európai Unió valamely államában hozott ítélettel kiszabott büntetés összبüntetési ítéletbe foglalása, hanem az is, ha ilyen ítéletbe az Európai Unió másik tagállamában hozott ítélettel kiszabott, végrehajtás céljából átvett büntetést foglalnak bele, összбüntetési ítéletként?

- b) A kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó, végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás szabályait érintő ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/909/IB tanácsi kerethatározat *végrehajthatóvá nyilvánítási* eljárást leíró 8. cikkének (2)–(4) bekezdésében, valamint 19. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezései alapján, amely utóbbi szerint *mind a kibocsátó állam, mind pedig a végrehajtó állam amnesztiát hirdethet vagy közkegyelmet gyakorolhat ((1) bekezdés); az ezen kerethatározat értelmében végrehajtásra kerülő, büntetéseket kiszabó ítélet felülvizsgálatára irányuló kérelmek tárgyában kizárólag a kibocsátó állam határozhat ((2) bekezdés)*, továbbá 17. cikke (1) bekezdésének első mondata alapján, amely szerint *a büntetés végrehajtását a végrehajtó állam joga szabályozza*, lehetséges-e olyan összbüntetési ítéletet hozni, amely magában foglalná az Európai Unió valamely államában hozott, végrehajtás céljából az Európai Unió másik állama által kiszabott büntetést, egy ezen államban hozott ítélettel, összbüntetési ítélet keretében?

INDOKOLÁS

I. Jogi háttér

1. Az uniós jogi rendelkezések:

- a) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés [omissis] (a továbbiakban: EUMSZ);
- b) **[eredeti 2. o.]** Az Európai Unió más tagállamaiban hozott ítéleteknek egy új büntetőeljárásban való figyelembevételéről szóló, 2008. július 24-i 2008/675/IB tanácsi kerethatározat (HL 2008. L 220., 32. o.);
- c) A kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/909/IB kerethatározat (HL 2008. L 327., 27. o.)

2. A nemzeti szabályozás:

- a) A **kodeks karny** (büntető törvénykönyv) **85. cikkének 4. §-a**, amely kimondja, hogy *nem foglalhatók összbüntetésbe a büntető törvénykönyv 114a. cikkében említett ítéletekkel kiszabott büntetések*;
- b) A **büntető törvénykönyv 114a. cikke**, amely kimondja, hogy:

1. § Büntetőítélet az Európai Unió tagállamának büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bírósága által bűncselekmény elkövetése miatt hozott

jogerős határozata is, kivéve, ha a lengyel büntetőtörvénykönyv szerint a cselekmény nem bűncselekmény, az elkövető nem büntethető, vagy a kiszabott büntetést e törvény nem ismeri.

2. § *Az 1. §-ban említett bíróság általi elítélés esetén:*

1) a büntetőítélet meghozatalát követően hatályba lépett új büntetőtörvénykönyv alkalmazása ügyében, valamint

2) a büntetett előlethez fűződő hátrányok alóli mentesülés ügyében

az ítélethozatal helyén hatályos törvényt kell alkalmazni. A 108. cikk rendelkezéseit nem kell alkalmazni.

3. § *Az 1. § rendelkezései nem alkalmazhatók abban az esetben, ha a bűnügyi nyilvántartásból vagy az uniós tagállam bíróságától származó információk nem elegendők az elítélés megállapításához, vagy a kiszabott büntetést az ítélet meghozatala szerinti államban közkegyelem révén elengedték.*

II. A tényállás és az alapeljárás

2018. július 31-én AV elítelt jogi képviselője összbüntetési ítélet meghozatala iránti kérelmet nyújtott be a Sąd Okręgowy w Gdańsku-hoz (gdański regionális bíróság, Lengyelország).

Az elítelt aktuális büntetés-nyilvántartási lapjából, az ügy irataiból és az ítéletek jelen ügy irataihoz csatolt kiadmányaiból megállapítható, hogy az elíteltet összesen négy különálló ítélet alapján ítélték el, amelyek közül a következő három ítélet:

- a Sąd Rejonowy w Wejherowie (wejherowoi kerületi bíróság, Lengyelország) 1998. október 23-i ítélete [omissis];

- a Sąd Okręgowy w Gdańsku (gdański regionális bíróság) 2010. február 24-i ítélete [omissis];

- a Sąd Rejonowy w Gdyni (gdyniai kerületi bíróság, Lengyelország) 2011. november 23-i ítélete [omissis]

[eredeti 3. o.] lengyel bíróságok által hozott ítélet, míg egy ítéletet – a lüneburgi regionális bíróság (Landgericht) 2017. február 15-i ítéletét [omissis] – német bíróság hozott meg.

Az összbüntetési eljárás során megállapították, hogy a lüneburgi regionális bíróság 2017. február 15-i ítéletét [omissis] a Sąd Okręgowy w Gdańsku (gdański regionális bíróság) 2018. január 12-i határozatával lengyelországi végrehajtása céljából átvették. A szóban forgó (összbüntetési) határozatban megállapították a

cselekmények lengyel jog szerinti jogi minősítését, és megállapították, hogy összesen 5 év 3 hónap szabadságvesztést kell letölteni, amely büntetés időtartamát tekintve megegyezik a lüneburgi regionális bíróság ítéletében kiszabott büntetéssel.

Jelenleg a következő büntetéseket kell *végrehajtani*:

- a Sąd Okręgowy w Gdańsku (gdański regionális bíróság) [omissis] által kiszabott büntetés, amelyet az elítélt 2021. november 29-étől 2030. március 30-áig köteles letölteni,

- a lüneburgi regionális bíróság által 2017. február 15-én kiszabott, végrehajtás céljából a [2018. január 12-i] határozattal átvett büntetés [omissis], amelyet az elítélt 2016. szeptember 1-jétől 2021. november 29-éig tölt le.

Az összbüntetési ítélet meghozatala iránti kérelemben az elítélt jogi képviselője felvetette, hogy – tekintettel arra, hogy a fent említett németországi ítéletet Lengyelországban történő végrehajtás céljából átvették – a fenti büntetéseket magában foglaló összbüntetési ítélet meghozatalának feltételei fennállnak, és ezen ítéletet az abszorpció elve alapján kell meghozni.

A bizonyítékok összegyűjtését követően a 2018. november 5-i végzéssel az összbüntetési ítélet meghozatala tárgyában 2018. december 10-ére tűzték ki a tárgyalást. E tárgyaláson az ügyész nem jelent meg. Emellett a jogi képviselő a tárgyalás elhalasztását kérte annak megállapítása érdekében, hogy hová érkezett be az elítélt beadványa, amelyben az előzetes letartóztatás Lengyelországban és Németországban letöltött időtartamának az összbüntetésbe történő beszámítását kérte. E körülményekre tekintettel a bíróság a tárgyalást 2019. január 10-éig elhalasztotta. A 2019. január 10-i tárgyaláson a jogi képviselő indítványozta a IV K 228/13. sz. ügyben keletkezett bizonyítékok bizonyítékként való felhasználását arra tekintettel, hogy ebben a másik ügyben a német bíróság által hozott, Lengyelországban végrehajtás céljából átvett ítélet összbüntetési ítéletbe foglalására került sor.

A bíróság a fentiekben említett ügyiratokat csatolta a bizonyítékokhoz. Ezen ügyiratokból megállapítható, hogy a IV K 228/13. sz. ügyben 2014. január 29-én hozott ítélettel a Sąd Okręgowy w Gdańsku (gdański regionális bíróság) egyesítette Z. K. elítélttel szemben többek között a göttingeni bíróság Lengyelországban való végrehajtás céljából átvett, 2012. március 13-i ítéletével kiszabott szabadságvesztés-büntetést a lengyel bíróság ítéletével.

Ezen ítélet ellen az elítélt jogi képviselője fellebbezést nyújtott be. A fellebbezés 2014. május 7-i tárgyalásán a Sąd Apelacyjny w Gdańsku (gdański fellebbviteli bíróság, Lengyelország) az ustawa o Trybunale Konstytucyjnym (alkotmánybíróságról szóló törvény) 3. cikke alapján azzal a jogi kérdéssel fordult a Trybunał Konstytucyjny-hoz (alkotmánybíróság, Lengyelország), hogy a büntető törvénykönyv másik európai uniós tagállamban hozott büntetőítéletek összbüntetési ítéletbe foglalását tiltó 92a. cikke összeegyeztethető-e **[eredeti 4. o.]**

a Lengyel Köztársaság alkotmányának 32. cikkével és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. cikkével. A büntető törvénykönyv módosítására tekintettel e kérdést a 2015. július 29-i határozattal módosították.

A 2016. november 23-i határozattal a fellebbviteli bíróság úgy határozott, hogy az elítélt jogi képviselője fellebbezésének vizsgálatát lezárja tekintettel arra, hogy azt a jogi képviselő – az elítélt hozzájárulásával – visszavonta. Ez alapján a 2016. december 15-i határozattal a Trybunał Konstytucyjny (alkotmánybíróság) ez ügyben megszüntette az eljárást, mivel az a határozat meghozatalakor eljárási helyzetben nem teljesítette a funkcionális feltételeket.

Ez azt jelenti, hogy a IV K 228/13. sz. ügyben hozott ítélet jogerős ítéletnek minősül, és az ezen ítélettel kiszabott, összbüntetésbe foglalt büntetések egyike a göttingeni német bíróság végrehajtás céljából Lengyelországban átvett ítéletét magában foglaló szabadságvesztés-büntetés.

A 2019. január 10-i tárgyaláson a kérdést előterjesztő bíróság az ítélethozatalt 2019. január 14-ig elhalasztotta, és e tárgyaláson ismételten megnyitotta az érdemi tárgyalást annak érdekében, hogy mérlegelje előzetes döntéshozatal céljából kérdések terjesztését a Bíróság elé.

III. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés elfogadhatósága

[omissis]

IV. [eredeti 5. o.] Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéstről

A kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy a nemzeti bíróság előtt folyó eljárásban felmerült kérdés lényege az, hogy miként kell értelmezni a két fent említett kerethatározatban található uniós jogi rendelkezéseket a tekintetben, hogy azokkal, illetve különösen az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésben meghatározott rendelkezésekkel ellentétes-e az Európai Unió egyik államában kiszabott, és végrehajtás céljából az Európai Unió egy másik állama által átvett büntetés összbüntetési ítéletbe foglalása más, azon tagállamban kiszabott büntetésekkel, amelyben az elítélt a végrehajtás céljából átvett büntetést tölti. E kérdés ugyanis nem egyértelmű, és eddig a Bíróság nem foglalkozott vele.

A lengyel büntető törvénykönyv 85. cikkének 4. §-a az összbüntetésbe foglalás tekintetében negatív feltételt határoz meg, előírva, hogy nem foglalhatók összbüntetésbe a büntető törvénykönyv 114a. cikkében említett ítéletekkel, azaz az Európai Unió tagállamának büntetőügyekben illetékes bírósága által bűncselekmény elkövetése miatt hozott jogerős határozataival kiszabott büntetések.

A hivatkozott szabályozás megfelel a törvénymódosítást megelőzően a 92a. cikkben alkalmazott megoldásnak, amelynek feladatát a büntető törvénykönyv 85. cikkének 4. §-a vette át.

A büntető törvénykönyv 92a. cikke a 2011. január 20-i törvénnyel került a lengyel jogrendbe, és 2011. május 8-án lépett hatályba. E cikkel ültette át a Lengyel Köztársaság a [omissis] 2008/675 [omissis] kerethatározatot.

A törvénytervezet indokolásából kitűnik, hogy annak célja az volt, hogy lehetővé tegye a lengyel bíróságok számára az uniós tagállamokban az elítélt által elkövetett bűncselekmények vonatkozásában hozott büntetőítéletek büntetőeljárásokban való figyelembevételét.

Az ustawa z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (a büntető törvénykönyv és egyes egyéb törvények módosításáról szóló, 2015. február 20-i törvény) [omissis] hatályon kívül helyezte a büntető törvénykönyv 92–93. cikkét (2015. február 20-i törvény 1. cikkének (54) bekezdése). A fent említett törvény 1. cikkének (46) bekezdése új szabályokat vezetett be az összbüntetés kiszabása tekintetében, átfogalmazva a büntető törvénykönyv 85. cikkét, amelyet (4) bekezdésében arra vonatkozó fenntartással egészítettek ki, hogy nem foglalhatók összbüntetési ítéletekbe a büntető törvénykönyv 114a. cikkében említett büntetőítéletek. Következésképpen a Lengyelország és az Európai Unió másik tagállamában hozott ítéletek alapján kiszabott büntetések összbüntetési ítéletbe foglalása tekintetében továbbra is fennáll az ilyen döntések meghozatalára vonatkozó tilalom.

A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint elsősorban annak eldöntése fontos, hogy miként kell a [omissis] 2008/675 [omissis] kerethatározat 3. cikkét értelmezni abban az esetben, ha olyan összbüntetési ítélet meghozatalának lehetőségéről van szó, amely végrehajtás céljából az Európai Unió másik államából átvett büntetést, és a végrehajtó államban hozott ítélettel kiszabott büntetést foglalna magában, összbüntetési ítélet keretében.

[eredeti 6. o.] A kérdést előterjesztő bíróság számára nem kétséges, hogy a [omissis] 2008/675 [omissis] kerethatározat szerinti ítéletek figyelembevétele semmilyen módon nem eredményezheti azok *megváltoztatását, visszavonását vagy felülvizsgálatát*, amint azt a kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdése is meghatározta abban az értelemben, hogy az Európai Unió semelyik állama nem jogosult beleavatkozni az Európai Unió másik államában hozott ítéletekbe.

Ez a [omissis] 2008/675 [omissis] kerethatározat (14) preambulumbekkezdéséből is következik, amely kimondja, hogy egy ítélet vagy annak végrehajtása közti kölcsönhatás többek között olyan helyzetekre terjed ki, amikor – a második tagállam nemzeti joga szerint – egy korábbi ítéletben kiszabott büntetést olyan mértékben kell belefoglalni egy ténylegesen végrehajtandó másik büntetésbe, vagy olyan mértékben kell azt összevonni egy ténylegesen végrehajtandó másik büntetéssel, amilyen mértékben az első büntetés végrehajtására még nem került

sor vagy annak végrehajtását nem ruházták át a második tagállamra. E preambulubekezdés egyértelműen rámutat a büntetés végrehajtásával kapcsolatos kérdések és a büntetés (az adott tagállamban történő) kiszabása közti különbségre, mely utóbbi annak az államnak a hatáskörébe tartozik, amely a határozatot hozta.

A jelen ügyben felmerülő probléma azonban más jellegű. A végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás lefolytatását követően az Európai Unió valamely államában hozott ítélet már nem [omissis] pusztán az Európai Unió egy másik államában hozott ítélet, hanem teljes mértékben azon eljárási és végrehajtási döntések alapjául szolgál, amelyekre azon állam bírósága jogosult és kötelezett, ahol az ítéletet végre kell hajtani. Éppen ez az a kérdés, amely az összbüntetési eljárás alapján kétségeket vet fel, mivel a büntetés-végrehajtás céljából az Európai Unió másik tagállama által történő átvételének időpontjában új ténybeli helyzet következik be, és maga az átvétel már azt eredményezi, hogy az átvett ítélet a nemzeti jogrend részévé válik, és e jogrend szabályozása alapján kell végrehajtani, ami a [omissis] 2008/909 [omissis] kerethatározat 17. cikkének (1) bekezdéséből is egyértelműen következik.

Felmerül ezért a kérdés, hogy a [omissis] 2008/675 [omissis] kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdése kizárólag azokra ítéletekre vonatkozik-e, amelyeket az Európai Unió egyik államában hoztak és hajtottak végre – tehát azokat végrehajtás céljából sohasem vette át az Európai Unió egy másik állama –, és így ilyen határozatként a fent említett kerethatározat rendelkezéseiben foglalt módon kell azokat figyelembe venni, vagy kiterjed-e azokra az ítéletekre is, amelyeket végrehajtás céljából az Európai Unió más államában vettek át.

A [omissis] 2008/909 [omissis] kerethatározat **[eredeti 7. o.]** jól felépített eljárási mechanizmust tartalmaz a szabadságvesztés-büntetést kiszabó határozatok végrehajtás céljából történő átvétele tekintetében.

A kerethatározat 17. cikkének (1) bekezdése értelmében a büntetés végrehajtását a végrehajtó állam joga szabályozza, ami azt jelenti, hogy abban az esetben, ha valamelyik uniós államban hozott ítéletet végrehajtás céljából másik uniós államba továbbították, e rendelkezés szerint ezen állam joga szerint hajtják végre, és mint ilyen, bizonyos értelemben – végrehajtása tekintetében – a gyakorlatban ezen állam joga alá tartozik. Ily módon az ügy eldöntésére továbbra is az ítélethozatal szerinti állam jogosult (ami összhangban van a [omissis] 2008/675 [omissis] kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdésével), a végrehajtás azonban már teljes egészében átkerül abba az államba, ahol a büntetést végre kell hajtani.

A [omissis] 2008/909 [omissis] kerethatározat 8. cikkének (2)–(4) bekezdésében megállapítja a végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás szabályait, amelyekből kitűnik, hogy míg főszabály szerint nem engedélyezett a továbbított büntetésbe való bármiféle beavatkozás, azonban eltérés esetében lehetséges a büntetésnek a nemzeti jogban előírt maximális büntetésre való csökkentése vagy jellegének átalakítása.

Felmerül tehát a kérdés, hogy a büntetés mértékének (esetleg jellegének) a végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás keretében történő módosítása valójában nem ahhoz hasonló jellegű módosítást jelent-e, mint az összbüntetési eljárás esetében, amelynek keretében hozott ítélet *de facto* szintén csak a büntetés mértékét módosíthatja.

A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint a [2008/909 keret]határozat 8. cikkének (2)–(4) bekezdésében meghatározott jogintézmény bizonyos hasonlóságot mutat az összbüntetési ítélettel, amely nem érinti az egyes ítéletek lényegét, hanem kizárólag a büntetés mértékét változtatja meg. Nem értékelhető úgy, hogy az összbüntetési ítélet sokkal nagyobb mértékű beavatkozást jelentene a végrehajtás céljából átvett ítéletbe, mivel az összbüntetési ítélet is csak a büntetés mértékének módosítását jelenti.

Úgy tűnik, hogy összbüntetési ítélet ilyen esetben történő meghozatalának lehetősége természetes következménye kell, hogy legyen a büntetés-végrehajtás céljából történő átvételének; mivel az ilyen büntetés a nemzeti jogrend részévé válik, nincs olyan észszerű indok, amely amellett szólna, hogy a végrehajtás céljából átvett és a nemzeti jogszabályoknak megfelelően átalakított büntetést ne lehessen a végrehajtó államban végrehajtott büntetéssel (büntetésekkel) összbüntetésbe foglalni. Az ilyen eljárás a határozatok kölcsönös elismerése elvének bizonyos szempontból történő figyelmen kívül hagyását jelentené, különösen figyelembe véve azt, hogy az összbüntetési ítélet – annak jellegére tekintettel – célhoz kötött, különös tekintettel arra, hogy az adott elítélt büntetendő tevékenységének összefoglaló értékelését jelenti, és nincsenek olyan észszerű érvek, amelyek amellett szólnának, hogy ezen értékelés – a büntetés-végrehajtás céljából történő átvétele esetében – ne terjedjen ki az elítélt által az Európai Unió más államában elkövetett bűncselekményekre.

[eredeti 8. o.] A határozatok kölcsönös elismerésének elve azt jelenti, hogy a külföldi ítéletet a hazai ítélettel azonos módon kell kezelni, következésképpen úgy tűnik, hogy összbüntetési ítélet meghozatala abban az esetben, amikor a büntetést végrehajtás céljából vették át, és a végrehajtó államban hatályos jogszabályok alapján hajtják végre, ezen elv maradéktalan tiszteletben tartását, valamint a közös igazságszolgáltatási térség előmozdítását jelentené.

Fel kell hívni a figyelmet a [omissis] 2008/909 [omissis] kerethatározat 19. cikkében foglalt szabályozásra is, amely szerint ugyan az ítélet felülvizsgálatára irányuló kérelmek tárgyában kizárólag a kibocsátó állam határozhat, ami észszerű, és összhangban van a [omissis] 2008/675 [omissis] kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdésével, azonban éppen az idézett rendelkezés (1) bekezdéséből következik, hogy mind a kibocsátó állam, mind pedig a végrehajtó állam amnesztiát hirdethet vagy közkegyelmet gyakorolhat. Ez olyan szabályozás, amely a végrehajtó állam részére kiterjedt hatásköröket biztosít, és ennek során úgy tűnik, nem vitatott, hogy ez a két döntés (az amnesztia hirdetése és a közkegyelem gyakorlása) – a büntetés tekintetében – az összbüntetési ítélethez képest a bírósági határozat jóval nagyobb mértékű módosítását jelentheti,

és a gyakorlatban – az összbüntetési ítélet meghozatalához hasonlóan – a büntetőítélet jogerőre emelkedését követően kerülhet rájuk sor.

Az összbüntetési ítélet intézménye tekintetében meg kell jegyezni, hogy különös jellegű, és az ügy érdemben történő elbírálásának és végrehajtásának határmezsgyéjén helyezkedik el. Az összbüntetési eljárás ugyanis az ítéletek jogerőre emelkedését követően indul, amelyeket az általuk kiszabott büntetések összbüntetésbe foglalásának lehetősége alapján vizsgálnak.

Az összbüntetési ítéletet nem csak a lengyel jog ismeri. Az Európai Unióban vannak más olyan államok, amelyek szintén alkalmazzák saját jogrendszerükben. Ez vonatkozik többek között Olaszországra (*continuazione in esecuzione*), valamint Németországra (*Gesamtstrafenurteil*), ahol az összbüntetési ítéletet a német büntető törvénykönyv (*Strafgesetzbuch*) 53–55. §-a szabályozza. Az összbüntetési ítélet intézményét a Bíróság ítélezési gyakorlatában is elismeri. Erre a 2017. augusztus 10-i Zdziaszek ítéletben (C-271/17 PPU) került sor.

Az összbüntetési ítélet célja az azon elkövetett bűncselekményekre adott jogi válasz bizonyos „korrekciója”, amelyeket esetleg egy eljárásban lehetett volna elbírálni. Ezért a büntetés észszerűsítését szolgálja. Egy olyan összbüntetési ítélet meghozatala, amely magában foglalná a végrehajtás céljából átvett büntetést, nem hogy nem teszi semmissé az összbüntetési ítélet tárgyában való ilyen jellegű határozathozatal célját, hanem ellenkezőleg, éppen azt szolgálná. Figyelembe kell venni továbbá azt a tényt is, hogy az összbüntetési ítélet meghozatala feltételeinek fennállása esetében az összbüntetési ítélet meghozatala kötelező.

A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint az összbüntetés nem érinti a különálló ítéletet abban a tekintetben sem, hogy nem változtatja meg annak lényegét, sérthetetlennek ismervé el az ezen ítélet létjogosultsága szempontjából legfontosabb elemeket, nevezetesen a bűnösség megállapítását, valamint a tettes büntetőjogi felelősségének az adott cselekmény tekintetében történő megállapítását. Az összbüntetés fő célja annak megakadályozása, hogy az elkövető [eredeti 9. o.] ismételten bűncselekményt kövessen el. Az összbüntetésnek az elkövető büntetendő tevékenységének egészét figyelembe vevő, hatékony választ kell adnia. A közfelfogás számára technikai jellegű, és a társadalom részéről már nem kap a büntetés adott bűncselekmény miatt történő kiszabásához hasonló figyelmet.

Az összbüntetés e vonásai alapján az Európai Unió egyes államaiban kiszabott, és az Európai Unió más államában végrehajtás céljából átvett büntetések ezen államban kiszabott büntetésekkel együtt összbüntetési ítélet keretében történő figyelembevétele lehetőséget biztosít az elkövető valamennyi büntetendő cselekményének értékelésére, és annak összefoglalását jelenti, ami helyénvalónak tekinthető. Bizonyosan nem torzítaná a közös igazságszolgáltatási térséget, hanem hozzájárulna a kölcsönös bizalom erősítéséhez, és erősítené az uniós szintű közös igazságszolgáltatási térséget. Amint az már megállapításra került, a végrehajtás

céljából átvett ítélet azon végrehajtó állam jogrendjének részévé válik, amelyben végrehajtják, és teljes mértékben ezen állam jogszabályaink hatálya alá kerül.

Összefoglalva emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unióról szóló szerződés [omissis] 19. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamok megteremtik azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek.

A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint a hatékony jogi védelem eszköze annak lehetősége is, hogy az Európai Unió különböző államaiban hozott büntetések ezen ítéletek végrehajtás céljából másik államban történő átvétele esetében összbüntetési ítélet keretében a hazai ítéletekkel együtt összbüntetési ítéletbe foglalhatók. A hatékony védelem ugyanis az egyenlő bánásmódot uniós szinten biztosítja a hasonló helyzetben lévő polgárok számára. Mivel a végrehajtás céljából átvett ítélet – a hazai ítélethez hasonlóan – azon állam jogrendjének részévé válik, amelyben végre kell hajtani, az, hogy összbüntetési ítélet ilyen esetben nem hozható, azt jelenti, hogy az az állampolgár, akit egy országon belül két (vagy több) alkalommal ítélték el, kedvezőbb helyzetben van, mint az az állampolgár, akit az Európai Unió különböző államaiban ítélték el, és mindkét (vagy több) büntetését egy országban hajtják végre.

A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint a Bíróság kialakult ítélkezési gyakorlata nem ad választ a jelen ügyben előterjesztett kérdésekre. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben említett másodlagos uniós jog helyes értelmezése ugyanakkor elengedhetetlen a nemzeti bíróság előtt folyamatban lévő ügy elbírálásához.

[omissis]